

Rozhodnutí Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 10.01.1967, sp. zn. 4 Co 472/66, ECLI:CZ:KSCB:1967:4.CO.472.1966.1

Číslo: 82/1967

Právní věta: Po nařízení likvidace majetku povinného (§ 35 o. s. ř.) nelze povolit věřiteli výkon rozhodnutí srážkami z pracovní odměny dlužníkovy.

Soud: Krajský soud v Českých Budějovicích

Datum rozhodnutí: 10.01.1967

Spisová značka: 4 Co 472/66

Číslo rozhodnutí: 82

Číslo sešitu: 7

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Výkon rozhodnutí, Výkon rozhodnutí srážkami ze mzdy

Předpisy: 99/1963 Sb. § 352

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 82/1967 sb. rozh.

Po nařízení likvidace majetku povinného (§ 35 o. s. ř.) nelze povolit věřiteli výkon rozhodnutí srážkami z pracovní odměny dlužníkovy.

(Rozhodnutí krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 10. ledna 1967, [4 Co 472/66](#).)

Okresní soud v Jindřichově Hradci zamítl návrh oprávněného na výkon rozhodnutí srážkami ze mzdy povinné, a to proto, že byla nařízena likvidace jejího majetku pro předluženost a tato zahrnuje i pracovní příjem povinné.

Odvolatel se domáhá vyhovění tomuto návrhu a dovozuje, že likvidace majetku se nevztahuje na pracovní příjem povinné. Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodnutí soudu I. stupně potvrdil.

Z odůvodnění

Odvolací soud zjišťuje ze spisu sp. zn. E 317/6 okresního soudu v Jindřichově Hradci, že usnesením ze dne 26. 10. 1966 byla nařízena likvidace majetku povinné a že rozvrh výtěžku jejího majetku nebyl dosud proveden.

Podle ustanovení § 352 o. s. ř. se nařídí likvidace majetku povinného, je-li povinný předlužen.

likvidace se provede zpeněžením veškerého jeho majetku, a to s přiměřeným použitím ustanovení o přikázání pohledávky (§ 303 až § 319 o. s. ř.), jakož i o prodeji movitých věcí a nemovitostí (§ 321 až § 338). Výtěžek tohoto zpeněžení se pak rozvrhne podle zásad ustanovení § 354 o. s. ř.

Jde jen o otázku, lze-li před skončením likvidace povolit věřiteli výkon rozhodnutí srážkami z pracovní odměny dlužníkovy, tj. zda likvidace se vztahuje i na tento příjem. Pohledávka odvolatelova není pohledávkou přednostní ve smyslu ustanovení § 279 odst. 3 o. s. ř., takže by zde přicházel v úvahu postup podle § 279 odst. 1 o. s. ř. Likvidace majetku dlužníkovy, jak plyne z důvodové zprávy, slouží ke zpeněžení veškerého jeho majetku v případě předlužení a k alespoň poměrnému uspokojení věřitelů. Z důvodové zprávy k o. s. ř. nelze však vyčíst, že by se zákonodárce mínil odchýlit zásadně od dřívějšího pojetí exekuční likvidace. Likvidace dlužníkovy majetku je prostředkem, který má postihnout veškerý majetek dlužníkův s výjimkou věcí vyloučených z výkonu rozhodnutí. Vztahuje se nejen na majetek, který zde byl v době nařízení likvidace, ale i ten majetek, jehož nabytí během likvidačního řízení. Za takovýto majetek je pokládat i tu část pracovního příjmu, která není vyloučena z řízení vykonávacího, tj. patří do likvidační podstaty jen první třetina čistého dlužníkovy platu, která je postižitelná podle § 279 o. s. ř. Občanský soudní řád sice nepřevzal ustanovení § 579 písm. c) zák. č. 142/1950 Sb., ale z povahy likvidace vyplývá zákaz odděleného uspokojování věřitelů z majetku patřícího dlužníkovi, což je samozřejmé. Za platnosti tohoto zákona do majetku dlužníka patřil i jeho pracovní příjem, jak plyne z ustanovení § 583 o. s. ř., podle něhož dlužník byl povinen do seznamu aktiv pojmout i údaj o svém výdělků; stejně tak to plynulo i z ustanovení § 588 cit. zák. Z toho, že občanský soudní řád ani toto posléze uvedené ustanovení výslovně nerecipoval, nelze dovozovat, že by snad chtěl ponechat dlužníkovi volnou dispozici jeho celým výdělkem během likvidačního řízení. Nedostatek podrobné úpravy je jen důsledkem toho, že likvidaci zákon pokládá za opatření jen zcela výjimečné. Ani z toho, že ustanovením § 353 o. s. ř. nejsou citovány § 276 a násl., nelze dovozovat, že by dlužníkův pracovní příjem, s nímž zákon počítá jako s hlavním objektem řízení vykonávacího, byl z likvidace vyloučen a mohl poskytovat některým věřitelům oproti druhým věřitelům výhodnější postavení. ostatně vyplacený plat není již dlužníkovou pohledávkou, ale jeho majetkem, jaký má na mysli ustanovení § 352 a § 353 o. s. ř. O zpeněžení nebylo třeba mluvit již proto, že jde přímo o prostředky peněžité, u nichž zpeněžení nepřichází již v úvahu.